

باید آماده شد که در عین حضور در این جهان، آتشِ نمرودی آن را با توحید ابراهیمی «علیه السلام» به گلستان تبدیل کنیم

شماره پرسش: ۲۷۶۹۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۲/۱۴ ۰۰:۴۰:۰۲

متن پرسش

سلام و عرض ادب: هرچه در فضای دین بیشتر دست و پا می‌زنم، بیشتر در فضای کنار مردم، سر کار، بخصوص فضای مجازی یک نحوه دل نا آرامی دارم - دل نا آرامی نه از جنس اینکه معاذالله خودم را بالاتر ببینم (که خدا بکشد مرا چنین روزی نرسد). جنس اضطرابم را نمی‌توانم دقیق بگویم خدمتتان. یک نحوه اضطراب از رفتار گفتار اذیت به دیگران ناراحت کردن کسی و... (که توفیق طاعت را بگیرد) بخصوص این قضیه در فضای مجازی بیشتر می‌شود! یعنی تا می‌آیم و یک پست قرار می‌دهم و چند خبر می‌خوانم و اگر بیش از این مشغول شوم فوراً این اضطراب سراغم می‌آید! خواستم علت را جويا شوم و نظر حضرت استاد را جويا شوم. تشکر و طاعات مقبول درگاه ذات اقدس الهی. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید به جهان بزرگ‌تری که در این تاریخ در مقابل ما گشوده شده است، فکر کرد. نگرانی بی‌جایی نیست، زیرا در جهان تنهایی و خلوت، طوفان‌های مهیبی به سراغ انسان نمی‌آید، ولی راه‌کار اصلی، فرار از این حضور جهانی نیست. باید آماده شد که در عین حضور در این جهان، آتشِ نمرودی آن را با توحید ابراهیمی «علیه السلام» به گلستان تبدیل کنیم. جزوه‌ی «قرارگرفتن در بودنِ تاریخی خود» متذکر وجهی از این امر می‌باشد. موفق باشید